

■ УДК 130.2

В. Є. Данилова, аспірант, Харківська державна академія культури, м. Харків

ПОДІЇ В ЕМПІРИЧНІЙ ТА ХУДОЖНІЙ ДІЙНОСТІ. ОСОБЛИВОСТІ ЇХ ЗБЛИЖЕННЯ

Проаналізовано концепт «подія» в емпіричному та художньому аспектах. Виявлено умови, за яких відбувається життєва подія. Описано класифікацію подій за рівнем суб'єктності сприйняття. Окремо висвітлено відмінності художньої події від події, що відбувається в емпіричній дійсності. Розкрито обставини, у яких одну й ту саму подію можна наділити властивостями художнього й емпіричного.

Ключові слова: подія, життєва подія, художня подія.

В. Е. Данилова, аспирант, Харьковская государственная академия культуры, г. Харьков

СОБЫТИЕ В ЭМПИРИЧЕСКОЙ И ХУДОЖЕСТВЕННОЙ ДЕЙСТВИТЕЛЬНОСТИ. ОСОБЕННОСТИ ИХ СБЛИЖЕНИЯ

Проанализирован концепт «событие» в эмпирическом и художественном аспектах. Выявлены условия, при которых происходит жизненное событие. Описана классификация событий по уровню субъектности восприятия. Отдельно освещены отличительные свойства художественного события от события, происходящего в эмпирической действительности. Раскрыты обстоятельства, при которых одно и то же событие может быть наделено свойствами художественного и эмпирического.

Ключевые слова: событие, жизненное событие, художественное событие.

V. Ye. Danylova, postgraduate student Kharkiv State Academy of Culture, Kharkiv

EVENTS IN THE EMPIRICAL AND ARTISTIC REALITY. SPECIFIC FEATURES OF THEIR CONVERGENCE

The paper analyses the concept "event" in the empirical and artistic aspects. The author finds out the conditions under which a life event takes place. The article describes the classification of events in terms of the perception of subjectivity. Much attention is given to the distinctive properties of an artistic event from an action that takes place in the empirical reality. The author reveals the circumstances under which one and the same event can be endowed with the properties of artistic and empirical.

Key words: event, life event, artistic event.

Постановка проблеми. Концепт «подія» виник доволі давно. Це поняття впродовж розвитку цивілізації активно використовувалося в повсякденному людському житті. Не новим воно є й для наукового дискурсу, оскільки досліджується в різних аспектах і застосовується в певних наукових дисциплінах. Але в останні десятиліття в межах розвитку посткласичної культури поняття події набуває нових значень і реалізується в інноваційних формах.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Термін «подія» пов'язують з ім'ям видатного філософа М. Гайдеггера, котрий одним із перших спробував описати й осмислити категорію «по-дії» [14]. Філософ розмежовує поняття «по-дія» та «подія», де останнє трактується як те, що інколи називається «випадком», «пригодою». Інше онтологічне розуміння цього терміна наводить Р. Інгарден, де спосіб існування подій полягає у «входженні в буття» і в негайній пригоді — причому перше і друге мають місце в один момент [8]. Згідно з концепцією А. Н. Уайтхеда, субстанція світу — це процес, отже, будь-яке явище, будь-який об'єкт по суті своїй є подією [17]. Надалі ця концепція розвивається в працях Ж. Дельоза [6] та Л. Вітгенштайна [7]. Феноменологію події розробляють В. П. Руднев [16] та М. М. Бахтін [5]. Концепт «подія» в лінгвістиці та філософії мови досліджує Н. Д. Арутюнова [2], візуальну складову події — Д. В. Петренко [13]. В усіх зазначених працях не проаналізовано відмінностей подій в емпіричній та художній дійсності й аспекту їх зближення в умовах посткласичної культури.

Мета статті — осмислити події в емпіричній та художній дійсності, виявити умови їх зближення.

Виклад основного матеріалу дослідження. Поняття «подія» є міждисциплінарним, спектр застосування якого поширюється на соціальні, гуманітарні та технічні науки. Тобто подія може трактуватися як природне явище (геологічне, фізичне, біологічне, екологічне, космологічне тощо); історичне; психобіографічне («історія життя»); світове (катастрофи, війни, епідемії); випадок (подієвість повсякденного досвіду). Згідно з тлумаченням, наведеним у новій філософській енциклопедії, подією можна назвати будь-яке явище, після звершення якого скасовуються колишні принципи спостереження, тобто це явище індивідуалізується у своїй унікальній і неповторній сутності. Подія відрізняється від нейтральності та пасивності явища або: подія — це явище, що набуло індивідуальної ознаки, навіть власне найменування [11]. Таке трактування події відображає суть цього концепту для деяких точних дисциплін (фізика, математика, інформатика та ін.). Але йдеться про подію в емпіричній та художньої дійсності, що означає: у цьому контексті першочергову

роль відіграє не сам факт зміни, який відбувся в певному просторі та часі, а його значення й ціннісний зміст, ставлення до цього факту. Таким чином, найважливішою характеристикою події в емпіричній та художній дійсності стають її суб'єктивна оцінка, сприйняття, переживання. Дієвий акт може набути статусу події тільки за наявності суб'єкта (учасника, свідка, спостерігача), котрий у процесі усвідомлення наділяє явище, що відбулося, аксіологічними властивостями. Подія — це те, що відбулося, збулося, конкретний момент, проміжок часу, те, що є осмисленим [3].

У сучасному соціальному й культурному просторі постійно відбуваються численні події. Одні суб'єкти (спостерігачі або учасники) можуть сприйняти їх як значущі й, відповідно, надати їм смислового та емоційного змісту, на других ця ж подія ніяк не вплине, треті взагалі можуть не знати про те, що трапилось. Це означає, що будь-яка подія — суб'єктивна й залежить від індивідуального сприйняття особистості. Результатом події завжди слугує зміна внутрішнього стану, припинення відносин, формування нових поглядів, здобуття нових знань. Сприйняти — значить, по суті, онтологізувати, долучатися до процесу взаємодії з існуючою реальністю, стати причетним до неї [4, с. 8]. Таким чином, події можуть набувати різних значень та змістів залежно від позиції суб'єкта, котрий сприймає.

Усі вищезазначені ознаки однаково характерні для подій, що відбуваються в емпіричній та художній дійсності. І хоча одні події можуть відбуватися в реальному житті, а інші — у створеному автором середовищі, вони матимуть однакові сутнісні характеристики. Можна вважати, що подія відбулася, якщо виконано три умови, визначені Вадимом Рудневим:

- це відбувається з кимось, хто обов'язково повинен мати антропоморфну свідомість (якщо в певному творчому акті подія відбувається з твариною чи неживим предметом, то він обов'язково наділяється людською свідомістю);
- для того, щоб те, що відбувається, могло стати подією, воно повинно стати для особистості — носія свідомості — чимось, що значно змінює його поведінку, в масштабі всього життя або певної його частини;
- подія тільки в тому разі може стати подією, коли вона описана як подія [16, с. 57].

Подія, яка відбувається в емпіричній дійсності, нерозривно пов'язана з поняттями «життєвого світу» і «життєвого досвіду» й розгортається у двох просторах — соціальному, культурному, громадському, організованому як присутність Інших; внутрішньому просторі індивідуума, свідомості й самосвідомості особистості, особистісному

внутрішньому діалозі й аутоспілкуванні. Останнє виявляється й може чітко проявлятися у відповідальній дії, жесті, вчинку, в акті участі та взаємодії, у яких і відбувається «зворотний» вихід у соціум. Подія, будучи частиною «життєвого світу» людини, виникає в процесі інтерсуб'єктивної взаємодії та реалізується в соціумі.

Усі події, які відбуваються в емпіричній дійсності, утворюють певну послідовність, що становить життєвий шлях окремої людини. Життєва подія — це структурно-функціональна одиниця життєвого шляху. «Випадок, факт життя, що має суттєві наслідки для його подальшого перебігу, започатковує новий спосіб життя, перебудову внутрішнього світу й соціальної поведінки особистості, інакше кажучи, переломний момент у ньому» [9, с. 16]. Можна виокремити певні стандартні події, які в різних умовах та в різний час відбуваються в житті більшості людей. Наприклад, події розвитку та переходу: здобуття освіти, залишення батьківського будинку, початок трудової діяльності, весілля, народження дітей.

Ключовим поняттям для класифікації подій є рівень суб'єктності особистості в побудові свого життєвого шляху. Н. А. Логінова говорить про три рівні суб'єктності та три відповідні типи подій.

- Події середовища. Відповідають нижчому рівню суб'єктності. Такі події не плануються, не передбачаються суб'єктом, його ініціатива відсутня. Вони «трапляються» стихійно, за програмою природи, суспільства або з волі історії. Суб'єкт стосовно них є жертвою або борцем.

- Події внутрішнього світу, враження, також «трапляються» самі, проте активність суб'єкта вища: щоб враження ввійшло в біографію, потрібне певне ставлення до нього якимось чином поставитися. «Відношення визначається зустрічною внутрішньою роботою із самовизначенням у світі, проектуванням свого життєвого шляху в ньому» [9, с. 79]. Зустріч внутрішньої роботи із зовнішньою подією зумовлює перебудову свідомості, знаходження того, що шукали, і розуміння раніше незрозумілого.

- Події поведінки, вчинки. Це події, що відповідають вищому рівню суб'єктності. Вчинок є одиницею суспільної поведінки особистості, відображає її ставлення до певних явищ, характер, моральний зміст. Вчинок вищого рівня — це подвиг. Вчинок обов'язково передре життєвому вибору особистості, вчинок у підсумку — це активне ствердження чи заперечення певної цінності.

Послідовність життєвих подій можна представити як наратив. Життєвий шлях розуміється як процес осмислення й переосмислення минулих подій, у результаті якого створюється єдина історія (наратив). Наратив — внутрішня репрезентація життєвого шляху особистості. Основною функцією наратива є впорядкування досвіду,

символізація суб'єктивних переживань. Наративний метод широко застосовується в сучасних художніх практиках. Як приклад — репрезентація життєвих подій певних людей у численних телевізійних програмах та інших засобах масової інформації. Таким чином, у формі наратива емпірична подія набуває ознак художньої.

Подію в емпіричній дійсності так само можна розглядати як форму акту мовлення — перформатива — тобто висловлювання, еквівалентного дії. Перформатив належить до контексту життєвих подій, створюючи соціальну, комунікативну або міжособистісну ситуацію, яка зумовлює певні наслідки (вибачення, накази, заборони, запрошення). Перформатив може існувати в емпіричній і художній дійсності одночасно. Наприклад, висловлювання «Оголошую Вас чоловіком і дружиною» є кульмінацією, результатом ритуалу одруження. Усі символічні дії та художні прийоми, що належать до цього ритуалу, слугують головній меті, яка досягається саме цим перформативом. Водночас проголошене висловлювання відображає життєву подію, яка відбулася, — створення сім'ї.

В емпіричній дійсності для того, щоб перформатив відбувся, достатньо того, щоб особа, котра його проголошує, була наділена відповідними повноваженнями [12, с. 27] і перебувала в актуальному просторі та часі. Тобто наказ стане дією, якщо його проголосить уповноважений начальник своїм підлеглим у робочий час на робочому місці. У художній дійсності самих слів (перформативів) для здійснення дії недостатньо, необхідними є створення певного середовища й виконання визначених дій. Так, у ритуалі посвяти в будь-яку спільноту суб'єкт повинен перебувати в певному художньому просторі, бути «зануреним» в атмосферу майбутньої події. Потім виконують символічні дії, можливе долання випробувань, проголошення клятви. Усе це повинно ввести людину в певний емоційний стан, підготувати її до акту посвячення через долучення до інтерсуб'єктивності спільноти, у якій створені умови передання і впровадження знання, досвіду, настанов. Тільки за таких умов перформативний вислів стає дією.

Події, що відбуваються в художній дійсності, мають ознаки, які не притаманні подіям в емпіричній дійсності. Серед головних особливостей слід виокремити такі властивості художньої події: символічність; організованість; ідейність; спрямованість; публічність.

Подія в художній дійсності репрезентує життєвий матеріал у художніх образах. Через символи можна онтологізувати емоції, душевні переживання та психічні реакції. Символ переводить їх з «невидимого» і неловимого світу духу у «видимий» та об'єктивний світ фізичних реакцій. Художня подія містить «культурний код» у широкому розумінні цього поняття. Клотер Рапай наводить таке визначення:

«культурний код — це несвідомий зміст тієї чи іншої речі або явища (машина, їжа, відносини, навіть країна в контексті культури, у якій ми виховані)» [15]. На практиці для реалізації ідеї в символах і образах застосовується метод театралізації. Таким чином вирішуються такі завдання: пов'язуються всі компоненти події, посилюється атмосфера, відбувається активізація учасників, привертається увага аудиторії, передається головна ідея. «Театралізація може розважати, спонукати до чогось і навчати нас. Вона може допомогти відсвяткувати або ознаменувати важливі моменти нашого життя, насолодитися світом навколо нас. Це підтримує наші ритуали та церемонії, спонукає нас збиратися» [18, с. 270–271].

Якщо подія в емпіричній дійсності переважно відбувається сама по собі, через збіг певних обставин, то художня подія завжди заздалегідь спланована й організована, має ініціаторів і авторів. Більше того, етап планування й організації події в часовій тривалості значно перевершує етап її реалізації, конкретного втілення.

У художній події завжди міститься ідея, якою вона зумовлена, здійснюється трансляція певного сенсу, інформаційних повідомлень, культурних цінностей, аксіологічних орієнтирів. Реалізація певних ідей та настанов допомагає конструювати інтерсуб'єктивну спільноту й керувати взаємодіями в ній. Таким чином, ідея художньої події завжди соціально спрямована. Наприклад, Ніклас Луман називає подію технікою управління змістами [10].

Подія, що відбувається в художній дійсності, завжди має конкретних адресатів, її вплив спрямовано на певну (заздалегідь визначену) цільову аудиторію. Залежно від властивостей конкретної аудиторії відбувається відбір засобів впливу на неї.

Подія емпіричної реальності може бути приватною й не поширюватися на аудиторію. Художня подія відбувається в публічному просторі. Публічність передбачає присутність Інших. «Публічність означає наявність інших, які бачать, що ми бачимо, і чують, що ми чуємо, засвідчує нам реальність світу й нас самих» [1, с. 69]. Організатори художньої події завжди прагнуть зробити її інформаційним приводом і надати суспільного розголосу.

Якщо події, що відбуваються в художній дійсності, мають певні характерні властивості, виникає запитання: чи може одна й та сама подія одночасно бути емпіричним і художнім явищем? Михайло Бахтін у праці «До філософії вчинку» порушує це питання таким чином: «<...> стикаються два світи, абсолютно не сполучені та не проникні один для одного: світ культури і світ життя <...> акт нашої діяльності, нашого переживання, як дволикий Янус, дивиться в різні сторони: в об'єктивну єдність культурної сфери і в неповторну одиничність

життя, але немає єдиного плану, де обидва лики взаємно себе визначали б стосовно єдиної єдності. Цією єдиною єдністю й може бути тільки єдина подія буття» [5].

Тенденції розвитку художніх практик у посткласичній культурі свідчать про злиття повсякденного й соціального, культурного плану, руйнування меж між життєвим і художнім, можливість створення подій, які можна класифікувати одночасно як емпіричний досвід і художній акт. Усі ці властивості характерні для акціонізму як форми сучасного мистецтва. Події, що створюються в межах цієї течії, мають ознаки мистецької події: організованість дії, наявність автора, ідейність, спрямованість на цільову аудиторію, публічність. Одночасно така подія відбувається і в емпіричній дійсності об'єкта (об'єктів), на яких вона спрямована. Така подія суттєво впливає на людину (суспільство), вносячи нові концепти (ідеї, образи) в її (його) світогляд. Ці впливи можуть бути позитивними і негативними, естетичними і антиестетичними. У будь-якому разі людина, котра сприймає акціоністський твір, переживає життєву подію, яка зацікавлює, а іноді й змінює її ментальну сутність, поведінку, емоційний стан. Автором такої події може бути будь-яка людина, котра має потребу й бажання впровадити певну ідею в соціокультурне середовище.

Висновки. Художньою подією в сучасному просторі можуть бути будь-яка галузь життєдіяльності людини, яка художньо трансформована, будь-який об'єкт, позбавлений своєї первісної функції та перенесений в інше середовище. Дедалі частіше художні події стають засобом вираження суспільних думок, оскільки своєю образністю, символічністю, неординарним поданням здатні привернути більше уваги, ніж класичні мітинги та протести. Такі дії передбачають провокацію, емоційне сприйняття, уведення в стан шоку, тільки таким чином можливо «розірвати» буденну емпіричну дійсність і створити подію. У процесі подальшого розвитку посткласичної культури саме події, що мають художні ознаки та відбуваються в емпіричній дійсності, стануть одним з основних інструментів створення громадської думки та впровадження культурних, політичних і комерційних ідей. Відповідно до цього виникає необхідність наукової рефлексії сучасних соціокультурних подій.

Перспективи подальших досліджень полягають у вивченні основних видів подій та їх функцій. Окремого опрацювання потребує визначення соціокультурного значення подій.

Список використаних джерел

1. Арндт Х. Vita Activa, или о деятельной жизни / Х. Арндт. — СПб. : Алетей, 2000. — 437 с.

2. Арутюнова Н. Д. Типы языковых значений. Оценка. Событие. Факт / Н. Д. Арутюнова. — М. : Наука, 1988. — 338 с.
3. Бадью А. Манифест философии / А. Бадью. — СПб. : Machina, 2003. — 184 с.
4. Барабанщиков В. А. Восприятие и событие / В. А. Барабанщиков. — СПб. : Алетейя, 2002. — 512 с.
5. Бахтин М. М. К философии поступка / М. М. Бахтин // Философия и социология науки и техники : ежегодник, 1984–1985. — М. : Наука, 1986. — С. 80.
6. Делез Ж. Логика смысла / Ж. Делез. — М. : «Раритет» ; Екатеринбург : «Деловая книга», 1998. — 480 с.
7. Козлова М. С. О переводе философских работ Витгенштейна / М. С. Козлова // Путь. — 1995.— № 8.— С. 391–402.
8. Лебедев М. В. Концепция времени в экзистенциальной онтологии Ингардена / М. В. Лебедев // Вопр. философии. — 2006. — № 12. — С. 145–163.
9. Логинова Н. А. Психобиографический метод исследования и коррекции личности : учеб. пособ. / Н. А. Логинова. — Алматы : Казак. университет, 2001. — 176 с.
10. Луман Н. Что такое коммуникация / Н. Луман // Социол. журн. — 1995. — № 3. — С. 114–125.
11. Новая философская энциклопедия : в 4 т. / под ред. В. С. Стёпина. — М. : Мысль, 2001.
12. Остин Дж. Л. Слово как действие / Дж. Л. Остин // НЗЛ. Вып. 17. Теория речевых актов. — М. : Прогресс, 1986. — С. 21–128.
13. Петренко Д. В. Подія в трансформаціях візуальності: філософсько-антропологічний вимір / Д. В. Петренко. — Харків, 2009. — 26 с.
14. Поздняков М. В. «О событии» («Vom Ereignis») М. Хайдеггера / М. В. Поздняков // Вопр. философии. — 1999. — № 7. — С. 140–157.
15. Рапай К. Культурный код. Как мы живем, что покупаем и почему : пер с англ. / К. Рапай.— М. : Альпина Бизнес Букс, 2008. — 167 с.
16. Руднев В. П. Философия языка и семиотика безумия / В. П. Руднев. — М. : Территория будущего, 2007. — 528 с.
17. Уайтхед А. Н. Избранные работы по философии : пер. с англ. / А. Н. Уайтхед.— М. : Прогресс, 1990.
18. Silvers J.R. Professional Event Coordination. 2nd ed. / J. R. Silvers. — Hoboken, New Jersey : Publ. by John Wiley & Sons Inc., 2012. — 492 p. — (The Wiley Event Management Series).

References

1. Arendt H. Vita Activa ili o deyatelnoy zhizni / H. Arendt. — SPb. : Aleteyya, 2000. — 437 s.
2. Arutyunova N. D. Tipy yazykovykh znacheniy. Otsenka. Sobytiye. Fakt / N. D. Arutyunova. — M. : Nauka, 1988. — 338 s.
3. Badiou A. Manifest filosofii / Alain Badiou. — SPb. : Machina, 2003. — 184 s.

4. Barabanshchikov V. A. *Vospriyatiye i sobytiye* / V. A. Barabanshchikov. — SPb. : Aleteya, 2002. — 512 s.
5. Bakhtin M. M. *K filosofii postupka* / M. M. Bakhtin // *Filosofiya i sotsiologiya nauki i tekhniki : ezhegodnik. 1984–1985.* — M. : Nauka, 1986. — S. 80.
6. Deleuze Gilles. *Logika smysla* / Gilles Deleuze. — M. : «Raritet» ; Ekaterinburg : «Delovayakniga», 1998. — 480 s.
7. Kozlova M. S. *O perevode filosofskikh rabot Ludwig Wittgenstein* / M. S. Kozlova // *Put.* — 1995. — № 8. — S. 391–402.
8. Lebedev M. V. *Kontsepsiya vremeni v ekzistentsialnoy ontologii Ingarden* / M. V. Lebedev // *Vopr. filosofii.* — 2006. — №12. — S. 145–163.
9. Loginova N. A. *Psikhobiograficheskiy metod issledovaniya i korrektsii lichnosti : ucheb. posob.* / N. A. Loginova. — Almaty : Kazak. Universitet, 2001. — 176 s.
10. Luhmann Niklas. *Chto takoye kommunikatsiya* / Niklas Luhmann // *Sotsiol. zhurn.* — 1995. — № 3. — S. 114–125.
11. *Novaya filosofskaya entsiklopediya : v 4 t.* / pod red. V. S. Stepina. — M. : Mysl, 2001.
12. Austin John Langshaw. *Slovo kak deystviye* / John Langshaw Austin // *NZL. Vyp. 17. Teoriya rechevykh aktov.* — M. : Progress, 1986. — S. 21–128.
13. Petrenko D. V. *Podiia v transformatsiakh vizualnosti: filosofsko-antropolohichniy vymir* / D. V. Petrenko. — Kharkiv, 2009. — 26 s.
14. Pozdnyakov M. V. «*O sobytii*» («*Vom Ereignis*») Martin Heidegger / M. V. Pozdnyakov // *Vopr. filosofii.* — 1999. — № 7. — S. 140–157.
15. Rapaille G. *Clotaire. Kulturnyy kod. Kak my zhivem.chtopokupayem i pochemu : per s angl.* / G. Clotaire Rapaille. — M. : Alpina Biznes Buks, 2008. — 167 s.
16. Rudnev V. P. *Filosofiya yazyka i semiotika bezumiya* / V. P. Rudnev. — M. : Territoriya budushchego, 2007. — 528 s.
17. Whitehead Alfred North. *Izbrannyye raboty po filosofii : per. s angl.* / Alfred North Whitehead. — M. : Progress, 1990.
18. Silvers J. R. *Professional Event Coordination. 2nd ed.* / J. R. Silvers. — Hoboken, New Jersey : Publ. by John Wiley & Sons Inc., 2012. — 492 p. — (The Wiley Event Management Series).

■ UDC 130.2

Danylova V. Ye., postgraduate student, Kharkiv State Academy of Culture, Kharkiv

alenoria@mail.ru

EVENTS IN THE EMPIRICAL AND ARTISTIC REALITY. SPECIFIC FEATURES OF THEIR CONVERGENCE

The aim of the article is to conceptualize events in the artistic and empirical reality and identify the conditions of their convergence.

Research Methodology. The author applies the method of terminological analysis for the insight into the concept of "event" in the empirical and artistic reality. The article provides a detailed application of philosophical and culturological method whereby the event is seen as sociocultural phenomenon; psychoanalytical method for the analysis of the impact of life events on the emotional state of a man; the methods of analysis and synthesis to determine the existence conditions of the events in the empirical and artistic reality; structural and comparative method that has permitted to reveal the basic elements in the structure of an artistic event and its difference from an empirical event.

Results. The development trends of artistic practices in the post-classical culture convey the blending of the mundane and the social, cultural plan, the destruction of boundaries between the life and the artistic, the ability to create the events that can be classified both as empirical evidence and as an artistic act. All these properties are included in actionism as a form of modern art. The events that are created within this trend have the character of artistic events: the organization of action, the presence of the author, ideological content, focus on the target audience, publicity. At the same time such an event occurs in the empirical reality of an object (objects) that it is designed to. Such an event affects a human being (society) very seriously, introducing new concepts (ideas, images) into the outlook. These effects can be both positive and negative, aesthetic as well as anti-aesthetic. In any case, a person that perceives a creative product of actionism experiences life events that affect and sometimes change his mental nature, behaviour, emotional state. The author of such event can be any person who needs and has a desire to introduce the idea into the socio-cultural environment.

Novelty. An attempt is made at identifying the differences of events in the empirical and artistic reality and considering the aspects of their convergence in terms of the post-classical culture.

The **practical significance.** The obtained results make it possible to establish the basis for further reflection of the concept "event". The findings in this paper can be used in pedagogical and educational practice while preparing the general and specialized courses in cultural studies, art criticism, directing mass festivals.

Key words: event, life event, artistic event.

Надійшла до редколегії 17.11.2016 р.